

Podle tradičního vyprávění o Romulovi a Removi, došlo k založení města Říma 21. dubna 753 př. n. l. S velkou pravděpodobností je však toto vyprávění o založení Říma pouze legendou. V 8. až 7. století př. n. l. byla střední část Itálie (tzv. Latium) rozdrobena na celou řadu malých obcí. Jednou z nich byl Řím na břehu řeky Tiberu. Úspěšné války pak v průběhu času umožnily Římanům rozšířit své území a přivést zajatce, kteří se stali otroky a pomohli městu v jeho rozkvětu.¹ Nejstarší období římských dějin je nazýváno jako doba královská.

V roce 510 př. n. l. byl podle tradice vyhnán z Říma král Tarquinius Superbus a začalo období republiky, ve kterém prošel římský stát řadou změn.

Konec období republiky nelze určit přesným datem, nejčastěji je uváděn rok 27 př. n. l., kdy senát legalizoval Oktaviánu Augustovi jeho moc.²

Tato práce se zabývá právními a společenskými aspekty římského manželství do konce republiky. Časové období však nelze zcela přesně stanovit, neboť není možné zřetelně oddělit jednotlivé etapy vývoje římského státu.³